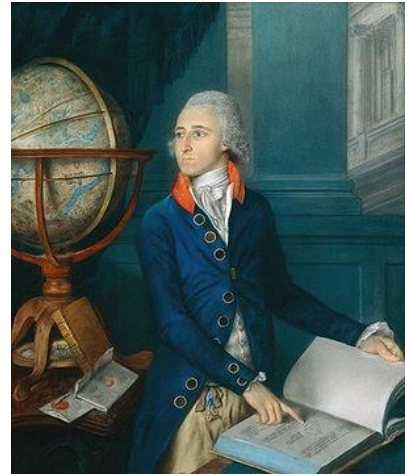

John Goodricke, el brillant astrònom sord (1764-1786, Països Baixos-Anglaterra)

John Goodricke va ser un jove astrònom que de petit es va quedar sord per escarlatina i va morir als 21 anys per pneumònia. Durant la seva breu vida va estudiar les estrelles variables.

Va néixer el 1764 a Groningen, Països Baixos, encara que la seva família era anglesa i vivien als Països Baixos perquè el seu pare era diplomàtic. Als 5 anys va patir escarlatina i va quedar sord. Als 7 anys el van enviar a una escola especial d'Edimburg, la primera escola per a nens sords de les illes Britàniques. Allà va aprendre a llegir els llibres i a desenvolupar la capacitat de parlar. Un informe escolar descriu Goodricke com "un clàssic molt tolerable i un excel·lent matemàtic". A més, els quaderns de Goodricke de Warrington mostren que ja observava el cel als 15 anys. Després, va assistir durant tres anys a una escola especial a prop de York on es va convertir en un perspicaç astrònom aficionat.

A l'edat de 17 anys va començar a observar estrelles variables brillants animat pel seu veí, l'astrònom Edward Pigott. L'any següent va formular una hipòtesi sobre la peculiaritat de l'estrella Algol. Va especular que l'enfosquiment regular de la seva llum podria haver estat causada per eclipsis d'un "cos fosc". Aquesta hipòtesi la va presentar per escrit a la Royal Society, i tres anys després, el 16 d'abril de 1786, amb vint-i-u anys, va ser admès com a membre d'aquesta prestigiosa societat i se li otorgà la Medalla Copley. Ara bé, quatre dies després va morir de pulmonia. El 1890, 104 anys després de la seva mort, es va demostrar que la seva hipòtesi era correcta.

L'any 1784 va descobrir que l'estrella beta Lyrae també era variable.